

Λεβένταις ἀναμάζονε Βουργάρους καὶ Ἀρβανίταις; Iann. 62.: οὗτ' ἐτνα Βουργαρέ-
πουλα. id. 65.; Passow. CCCCLXXX. p. 360: ἡ Βουργάρα; Βουργαρέπουλα; Zogr.
I. 72. 172 (отъ Епиръ): Βουργάρα; Αραβ. 253 и 259: ἡ Βουργαρέπουλα; id.
263: Βουργάροι; id. 174. μὰ κυρὰ Βουργάρα, id. 182.; Ζαμπ. 727, 14; Χас. p.
184. № 28: Βουργάρα; id. 61, № 40: Βουργαρέπουλα καὶ ἡ κακὴ πεθέρα; id. p.
81. и др. По-рѣдко изглежда да бѣде ф. Βουλ.—Χас. 81. № 14 и 205. № 27:
Ὁ ξένος καὶ ἡ Βουλγара; p. 57. № 6: λεβέντης καὶ Βουλγара. || **Геогр.** 1. Βουλ-
γάρια, ας, ἡ, Sophocl. 314. (Дунавска и Волжска). Genes. 85. 25. Nic. C. P. Histor.
38. и пр. По-послѣ съ измѣнено ударение Βουλγάρια. Така се нарича извѣстно
врѣме и сѣща Македония или Ематия, Θεσσαλία или Βουλγάρια. Βουλγάρια въ
грамотитѣ на Василия II, Западна България. Ср. и *Дис.* 1264. Протоβουλγάρια,
Μάυρη Βουλγάρια Конст. Багрянор.; ἡ παλαιὰ Βουλγάρια ἐστὲν ἡ μεγάλη
Τεοφ. ed. de Boor, 357; Прѣотъ B. id. 358; ἡ πάλαι καλουμένη μεγάλη Βουλγάρια,
Niceph. ed. de Boor, p. 33. Въ нар. пѣсни Βουλγариὰ, Passow. LXXIX, LXXXI.
пѣрус ἦρουν στὴν Βουλγариὰ, μᾶζωνα παλληκάρια. id. Faur. I. 194, LXXIX:
и Βουργαρία, Ζωгр. 71. Βουργαρία; τοῦ κάμπε. Ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς χώρας.
Mign. Patrol. gr. v. 126 c. 201. 2. Мѣстности: Βουλγαροφύγον, само Кедринъ
Βσλγαροφύγον, Bulgarophygon, Stritt. H. 581, 588; III. 876, 877, 890.—Βουλ-
гарикὴ κλεισσις; Ιωάν. Γεωμετάρъ и стари пѣк. Тропичи врата. Βουλγαρικὰ
ὄρη нарича Теофилактъ планина въ Македония, която Кантакузинъ и Акро-
полита наричатъ Περία καὶ Πορρѣка. Споредъ Boné: Петрина, Галичица, Дими-
триенъ, Макед. въ миналото ѝ. (Дампа) епис. 1898. XXXVII—XXXIII. p. 205.
Βούλγαρο на О-въ Тасосъ. Βούρζαго, село въ Епархията Кисамосъ (Критъ).
Λίμνη τοῦ Βούλγαρη въ Акарѣяния. Iezero Bulgari знае и Шафарикъ, Starož
III. 247, заб. 126. Βούλγαρη, планина въ Етолии. Βουργαρέλλι; поменува се
често въ народни пѣсни: Χас. 109. № 30 στο B; id. 68, στο ἐξέλιο B; Αραβ.
96, 97, 242; Firm. 62. (*Μακισιѣ*). Историческия разказаніи о славянахъ въ
срѣдніе вѣка. Варш. 1871. p. 3.) || **Оном.** Βούλγαρος Νικόλαος (лат. Bulgarus),
роденъ въ Корфу, изучаватъ медицина и философия въ Падуа. Писалъ по
гръцки и латински. 1684. Ischer. s. v. Βούλγαρις Εδμήρος, прочутъ учень
гръцки прелатъ, роденъ въ Корфу 1716—1806. Родителитѣ му били се прѣ-
селили отъ Занте. Nicolai, Gesch. der neugr. Lit. 123. Βούλγαρις Πολύκαρπος,
митрополитъ на О-въ Корфу, отъ края на XVII вѣкъ, епископъ. Nicolai, 128.
Βούλγαρις Δημήτριος, гръцки полит. мѣжъ. 1801. Хидра. Vapereau, Dict. des
cont. 1870.

С. Романски (съ албански).

IX. Латински. 1. *Bulgarus, bulgari, bulgari, bulgares, vulgares, vulgarii*
и пр. *Bulgares toto orbe terribiles.* Cassiod. Var. 8., 10. Mon. Germ. VIII., 239.
Vulgarum ductor Liberteim. Ennodius, Opp. Sirm. I., 1598., 1599. Mon. Germ. VII.,
1885. 205. *Bulgarum globus.* Cypr. V., 1. Patricio athal. rex. an. lh. 527. Bul-
garorum sedes. (Jord. Mon. Germ. V., 63.). Unus ex Abaris et alius ex Bulgaris.
Fredeg. c. 72. ut Bulgaros illos... interfecerunt. ibid. Vulgarorum dux Alzeo,
Paul. Diac. 5., 29., Vulgarus Paul. Diac. II. c. 26. A Vulgaribus vero (Karolus)
ideo manum retraxit etc. Monach. Sangall. Gesta Kar. M. II., 1. Така и въ картата
на анонимния Равенски географъ. Отъ пасажа се вижда, че „равенецътъ“ не може
да е писалъ прѣди 660.—670. (между 650. и 680., около 670.) Dr. K. Miller, Die
ältesten Weltkarten, herausgegeben und erläutert von — Stuttg. 1895., 1898.
(6 тѣр.). VI. p. 21. „Inter vero Thraciam vel Macedoniam et Mysiam inferiore
modo *Bulgari* habitant, qui ex supra scripta maiore Scythia egressi sunt“. (Raben-
natis anonymi Cosmographia etc. ed M. Pinder et G. Parthey, Ber. 1860., p. 185.).
Cottoniana cera въ British Museum (най-рано около 1000. г., възможно е обаче да
е писана и една въ XII. вѣкъ, Miller III., 31.)¹⁾ и друга една стара карта отъ

¹⁾ Повечето учени я отнасятъ къмъ X. вѣкъ, Лелесель и Вутке, дору къмъ IX. вѣкъ.